

selv vil øge kravet til selskabets basiskapital, idet minimumskravet til forsikringssselskabers basiskapital først og fremmest fastsættes som en procentdel af de forsikringsmæssige hensættelser. En øget investering i ikke-guldrandede aktiver, såsom aktier, indebærer imidlertid, at selskabernes kapitalgrundlag skal være tilstrækkeligt til at dække plausible udsving i aktiekurserne. I modsat fald vil den øgede investering ikke være betryggende i henhold til § 87.

Indenfor andre dele af den finansielle sektor - eksempelvis på bankområdet - indebærer en øget risiko på aktivsiden, at lovgivningskravet til selskabets ansvarlige kapital stiger. Finanstilsynet vil derfor i sin vurdering af, om et forsikringssselskab har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i forhold til sine investeringer, tage udgangspunkt i et princip om, at ensartede investeringsrisici så vidt muligt skal stille samme krav til kapitalgrundlaget i den enkelte virksomhed, uanset dens art. Investeringsrisici omfatter både kredit- og markedsrisici. Ved opgørelsen af disse tages der højde for, i hvilket omfang tab på et selskabs aktiver kan modregnes i selskabets forpligtelser, for eksempel dets bonusudjævningshensættelser,

Som anført under bemærkningerne til § 1, nr. 3 vil den hermed foreslåede forhøjelse af grænsen for andelen af ikke-guldrandede aktiver samt præciseringen af lov om forsikringsvirksomhed § 87 indebære, at det må påregnes, at Finanstilsynet vil øge sin tilsynsindsats på området.

Til nr. 5

Til § 151

§ 151, stk. 1 - 2 og stk. 4, er uændrede.

I det nugældende § 151, stk. 3, er anført, at de for administrationen relevante forhold blandt andet kan være forsikringsforhold, såsom aktuarmæssige forhold eller forhold vedrørende porteføljeforvaltning.

De nævnte forhold anses stadig som relevante for administrationen, men det foreslås, at opremsningen udgår for ikke at medvirke til en indskrænkende fortolkning af, hvilke forhold, der kan være relevante for administrationen.

I det foreslåede nye 2. pkt. i stk. 3 fastsættes, at § 89 i lov om forsikringsvirksomhed finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med administrationsboer. Dette indebærer, at administrator enten selv skal have aktuarmæssig ekspertise eller i modsat fald skal udnævne en medadministrator med en sådan ekspertise, da aktuarmæssig kompetence må forudsættes at være nødvendig for at administrere livsforsikringsbestande.

I det foreslåede stk. 5 præciseres det, at administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Dette indebærer, at Finanstilsynet har samme tilsynsmæssige rettigheder og forpligtelser i relation til administrationsboet som overfor forsikringssselskaber i medfør af lov om forsikringsvirksomhed. Finanstilsynet kan således eksempelvis i medfør af § 240 undersøge administrationsboets forhold og afkræve administrationsboet de i samme bestemmelse nævnte oplysninger.

Efter det nugældende stk. 5 har Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om administrators udøvelse af hvervet, herunder om administrators sikkerhedsstillelse. Den foreslåede nye affattelse af stk. 5, jf. ovenfor, medfører, at denne hjemmel udgår, da der ved nærværende lovforslag foretages en sådan præcisering af reglerne, at der ikke synes at være behov for en nærmere udmøntning af disse i en bekendtgørelse. Da det endvidere foreslås præciseret, at administrationsboet er under Finanstilsynets tilsyn, svarende til tilsynet med forsikringsvirksomhederne, synes der ikke at være behov for, at administrator stiller sikkerhed for sin forsvarlige varetagelse af boet.

Til § 152

I det nuværende stk. 1 anføres det, at administrator skal tage de registrerede aktiver »i besiddelse«. Denne formulering hidrører fra en tid, hvor de fleste aktiver var fysiske, og hvor retten til at råde over genstandene var bestemt af, om man havde genstanden i fysisk besiddelse.

Et forsikringssselskabs registrerede aktiver består i dag stort set af aktiver, hvor rådighedsretten er tilknyttet en registrering i eksempelvis værdipapircentralen.

Det foreslås derfor med den nye formulering af stk. 1, at lade bemærkningen om, at de registrerede aktiver skal tages »i besiddelse«, udgå. I stedet præciseres det i 1. pkt., at det er de i medfør af § 131, stk. 1 registrerede aktiver, der skal overgå til administrationsboet, samt at administrator har ret til at råde over disse aktiver, herunder at realisere dem. Den nugældende regel om besiddelse og håndpantsettning af aktiverne bliver derved overflødig.

Af § 131, stk. 1 i lov om forsikringsvirksomhed fremgår, at de registrerede aktiver udgør en særlig masse, der alene skal tjene til dækning af de forsikredes krav. Gentagelsen heraf i den nugældende § 152, stk. 1 foreslås slettet for at undgå fortolkningstvivl. Der tilsigtes ingen realitetsændring hermed, og forsikringssselskabets øvrige kreditorer må således stadig i medfør af § 131, stk. 1 i lov om forsikringsvirksomhed respektere, at de registrerede aktiver overlades til administrationsboet og administrator skal således på